

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **T. K., J. K. i A. K.**

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 maja 2019 r.

wniosku oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego M. B. o wyłączenie SSN A. S.

od rozpoznania kasacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego od

wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 września 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w R. z dnia 7 marca 2018 r.,

sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 42 § 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku M. B. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego A. S. od rozpoznania kasacji wniesionej przez jego pełnomocnika od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 września 2018 r., sygn. akt II AKa [...].

UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego M. B. o wyłączenie od rozpoznania kasacji wniesionej przez jego pełnomocnika od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 września 2018 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w R. z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt II K [...], sędziego

Sądu Najwyższego A. S.. Zdaniem wnioskodawcy wyznaczony do rozpoznania sprawy sędzia jest do niego wrogo nastawiony ponieważ nie wydał w dniu 11 marca 2019 r. zgody na zapoznanie się przez niego z aktami w czytelni Sądu Najwyższego, nie udostępnił akt Sądowi Rejonowemu w R., a nadto nie zapoznał się z całością materiału dowodowego ponieważ nie zażądał od oskarżonej J. K. dowodów, które przechowuje w sprawie będąc uznaną za osobę godną zaufania. Co więcej, w mniemaniu składającego wniosek o wyłączenie, wymieniony sędzia Sądu Najwyższego wie o konflikcie Sądu Okręgowego w R., a w szczególności o tym, że SSO G. A. nie wystąpiła z wnioskiem określonym w art. 37 k.p.k., mimo, że w odniesieniu do innych spraw wnioski takie były składane i przez Sąd Najwyższy uwzględniane.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Brak podstaw do wyłączenia od rozpoznania niniejszej sprawy sędziego Sądu Najwyższego A. S..

Wniosek, poza subiektywnie wyrażanym przez M. B. przekonaniem o braku obiektywizmu po stronie tego sędziego oraz supozycji o jego wrogim nastawieniu do oskarżyciela subsydiarnego, nie zawiera w rzeczywistości jakiegokolwiek argumentacji pozwalającej na odniesienie się do niej w sposób merytoryczny. Przypomnieć należy, co Sąd Najwyższy czynił już wielokrotnie w swoich orzeczeniach (zob. postanowienie z dnia 7 listopada 1995 r., II KO 51/95, OSNKW 1996, z. 1-2, poz. 6), że podważanie autorytetu konkretnego sądu, czy pomawianie jego sędziów lub nawet uwłaczanie ich godności w pismach oskarżonego skierowanych do sądu, nie ma nic wspólnego z dobrem wymiaru sprawiedliwości, które uzasadniałoby, np. zmianę właściwości miejscowej. Pogląd powyższy ma pełne odniesienie do pism innych stron postępowania, jak również do instytucji wyłączenia sędziego, dotyczy bowiem obiektywnej okoliczności jaką stanowi zarówno w wypadku sądu, o którym mowa w art. 37 k.p.k., jak i sędziego objętego wnioskiem określonym w art. 41 § 1 k.p.k., obawa o bezstronność orzekania. Takiej obawy w odniesieniu do sędziego Sądu Najwyższego wyznaczanego do rozpoznania przedmiotowej sprawy nie ma.

Nie znajduje w szczególności jakiegokolwiek potwierdzenia podnoszona przez wnioskodawcę okoliczność celowego nie udostępnienia mu do wglądu przez

Sąd Najwyższy akt przedmiotowej sprawy. W aktach Sądu Najwyższego brak potwierdzenia wystąpienia przez wyżej wymienionego z takim pisemnym wnioskiem, a przyczyny braku zgody na udostępnienie akt sprawy karnej na przekazane telefonicznie żądanie wyjaśnione zostały w skierowanym do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego piśmie Przewodniczącego IV Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego SSN W. K. (k. 23). Z kolei, powody braku możliwości przesłania akt IV KK 120/19 (II K [...] – Sądu Okręgowego w R.) do Sądu Rejonowego w R. podane zostały w piśmie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2019 r. (k. 16). Oczywiście jest bowiem, że wyznaczenie terminu posiedzenia Sądu Najwyższego na dzień 25 kwietnia 2019 r., w przedmiocie rozpoznania sprawy pod kątem przesłanek z art. 535 § 3 k.p.k., czyniło niemożliwym udostępnienie tych akt w tym samym czasie sądowi powszechnemu. Brak także podstaw do twierdzenia, że akta sprawy miały zostać przekazane po oddaleniu wniesionej w tej sprawie kasacji jako oczywiście bezzasadnej. Nie jest wprawdzie możliwe zweryfikowanie informacji udzielonych wnioskodawcy przez Sąd Rejonowy w R., jednak bezspornym jest, że samo wyznaczenie posiedzenia w przedmiocie rozważenia oczywiście bezzasadności kasacji nie oznacza, że tego rodzaju orzeczenie w toku takiego posiedzenia musi zapaść.

Należy wreszcie przypomnieć, że w związku z nowelizacją rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 marca 2018 r. Regulamin Sądu Najwyższego (Dz. U. 2018, poz. 660 ze zm.), zgodnie z jego § 83a ust. 2 sprawy przydzielane są sędziom wg. imiennej list oraz kolejności wpływu i w tym też trybie przedmiotowa sprawa została przydzielona, objętemu wnioskiem o wyłączenie, sędziemu Sądu Najwyższego.

Co do dowodów wskazanych we wniosku zauważyć należy, że zgodnie z decyzją Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 sierpnia 2018 r. wniosek o wykorzystanie tych dowodów został oddalony (pismo Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lutego 2019 r. k. 1748), w związku z czym materiały te, jako niestanowiące podstawy czynionych w przedmiocie procesu ustaleń, nie zostały dostarczone do Sądu Najwyższego, natomiast Sąd Najwyższy otrzymał wszystkie istotne dla rozpoznania kasacji dokumenty procesowe zgromadzone tak w aktach merytorycznych, jak i w aktach postępowania przygotowawczego oraz aktach

spraw cywilnych, do który wyznaczony sędzia ma dostęp i na ich podstawie będzie wydawał swoje orzeczenie.

Brak wreszcie jakiegokolwiek związku wcześniejszych decyzji Sądu Najwyższego – o przekazaniu innych spraw M. B. do sądów spoza obszaru właściwości sądów [...] w trybie art. 37 k.p.k. oraz rozpoznaniem tej sprawy w pierwszej instancji przez Sąd Okręgowy w R. i w drugiej instancji przez Sąd Apelacyjny w [...] – z przedmiotowym wnioskiem o wyłączenie sędziego SN, a kwestia wniosków o wyłączenie SSO G. A., która – co należy podkreślić – nie stała się przedmiotem zarzutów sformułowanych w kasacji przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego, musiałaby być znana każdemu sędziemu Sądu Najwyższego, któremu sprawa ta zostałaby przydzielona, wynika to bowiem wprost z zawartych w aktach sprawy dokumentów oraz konieczności zapoznania się z nimi przez sędziego referenta, ewentualnie również innych sędziów wyznaczonych do rozpoznania tej kasacji.

Mając na uwadze powyższe, a więc nie ujawnienie się żadnych powodów o charakterze obiektywnym, które podważały by bezstronności w rozpoznaniu niniejszej sprawy objętego wnioskiem sędziego, orzeczono jak na wstępie.

Na postanowienie niniejsze zażalenie nie przysługuje.